

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 2006

N:o 391—394

SISÄLLYS

N:o		Sivu
391	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	1133
392	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	1146
393	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	1159
394	Verohallituksen päätös Cidron International Oy:n verottamisesta Konserniverokeskuksessa ...	1163

N:o 391

Laki

eläkesäätiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 47 §:n 3 momentti,

muutetaan 2 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohta, 4 §:n 3 momentti, 5 §:n 3 ja 4 momentti, 7 §:n 2 ja 3 momentti, 19 ja 44 §, 46 §:n 3—8 ja 10 momentti, 46 a §:n 1 momentti, 47 §:n 1 momentti, 48 a ja 48 b §, 7 luvun otsikko, 49 a, 65, 67—69 § sekä 137 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 6 kohta laissa 288/2000, 46 §:n 3 ja 5 momentti ja 67 § osaksi laissa 85/1999, 46 §:n 4, 7 ja 8 momentti ja 48 a § viimeksi mainitussa laissa, 46 §:n 10 momentti ja 46 a §:n 1 momentti laissa 382/2005, 48 b § laissa 1323/1997, 49 a § laissa 421/2003, 65 § osaksi mainitussa laissa 85/1999 ja laissa 1323/2004 ja 137 a §:n 2 momentti mainitussa laissa 288/2000, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti, 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 288/2000, uusi 4 a, 4 b ja 7—13 kohta, lakiin uusi 6 a §, 9 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1323/1997, uusi 9 a, 15 a ja 15 b kohta, 25 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 44 a §, 47 a §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 47 b— 47 o ja 49 b § sekä uusi 13 a luku seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Mikä tämän lain nojalla koskee A-eläkesäätiötä ja AB-eläkesäätiön A-osastoa, sovelletaan vastaavasti ETA-lisäeläkesäätiöön, jollei 13 a luvussa muuta säädetä.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

4 a) *ETA-lisäeläkesäätiöllä* 13 a luvun mukaista eläkesäätiötä, jonka tarkoituksena on myöntää yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia;

4 b) *ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella* ammatillista lisäeläketointia harjoittavaa

HE 156/2005
TaVM 3/2006
EV 34/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY (32003L0041); EYVL N:o L 235, 23.9.2003 s. 10

63—2006

895029

lisäeläkelaitosta, joka harjoittaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY tarkoitettua lisäeläketointia ja joka on toisessa ETA-valtiossa asianmukaisesti hyväksytty ja rekisteröity;

5) *toimintapiiriin kuuluvilla henkilöillä* niitä henkilöitä, jotka ovat työnantajaan työ-, virka- tai muussa palvelussuhteessa tai kuuluvat sen johtoon ja jotka ovat eläkesäätiössä vakuutettuina;

6) *palvelu yrityksellä yhteisöä*, joka tuottaa eläkesäätiölle sen toimintaan liittyviä palveluita;

7) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

8) *säännellyillä markkinoilla* ETA-valtiossa sijaitsevaa, ETA-valtion viranomaisen valvonnan alasta arvopaperipörssiä ja muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;

9) *eläkevastuun bruttomäärällä* määrää, joka eläkesäätiön on 46 §:n 1 momentin mukaan katettava ennen mainitun pykälän 3 momentissa säädettyjen erien vähentämistä;

10) *velkasitoumuksella* velkasitoumukseen perustuvaa laina- ja muuta saamista, velkasitoumukselle kertynyttä korkoa sekä joukkovelkakirjalainaa ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, ei kuitenkaan osaketta, osuutta, johdannaissopimusta eikä sellaista sitoumusta, jolla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

11) *kiinteistöyhteisöllä* yhteisöä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa 47 e §:n 1 momentin 1—3 kohdassa mainittuja varoja;

12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (734/1978) tarkoitettua konsernia; sekä

13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta.

4 §

Eläkesäätiön on sopeutettava toimintansa sellaiseksi, että se on mahdollista ilman lainanottoa. B-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiö B-osaston osalta saa kuitenkin tarvittaessa ottaa lainaa siten kuin sosiaali- ja terveystoimi-

nisteriön asetuksella tarkemmin säädetään. A-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiö A-osaston osalta saa ottaa vain tilapäisesti lyhytaikaisia luottoja maksuvalmiutensa ylläpitämiseksi. Eläkesäätiö ei saa antaa takausta.

5 §

Jos työnantaja on osakeyhtiö, B-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiön B-osasto saa omistaa vastiketta vastaan hankkimiaan työnantajayhtiön osakkeita enintään 10 prosenttia yhtiön osakepääomasta. B-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiö B-osaston osalta saa sijoittaa mainituin tavoin hankkimiinsa osakkeisiin kuitenkin enintään 10 prosenttia B-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön B-osaston varoista. Poiketen 4 §:n 4 momentin ja 143 §:n sääöksistä, A-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiö A-osaston osalta saa sijoittaa työnantajayritykseen enintään viisi prosenttia A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston varoista. Jos työnantaja on konserniin kuuluva yritys, A-eläkesäätiö tai AB-eläkesäätiö A-osaston osalta saa sijoittaa samaan konserniin kuuluviin yrityksiin enintään 10 prosenttia A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston varoista. Edellä mainittu ei koske sellaista A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston osalta työnantajayritykselle antamaa lainaa, jolle on asetettu työnantajasta riippumaton katekelpoinen vakuus.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä myöntää B-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston osalta poikkeuksia 3 momentin säännöksistä.

6 a §

A-eläkesäätiöllä ja AB-eläkesäätiön A-osastolla on oikeus käyttää varojensa hoitajina Euroopan talousalueelle sijoittautuneita omaisuudenhoitajia, jotka on hyväksytty arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY, luotolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamen-

tin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY tai henkivakuutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY mukaisesti. A-eläkesäätiöllä ja AB-eläkesäätiöllä A-osaston osalta on myös oikeus käyttää varojensa säilyttäjinä Euroopan talousalueelle sijoittautuneita säilytysyhteisöjä, jotka on hyväksytty arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annetun neuvoston direktiivin tai luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin mukaisesti.

7 §

Työnantajan on oltava joko Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, tai oikeushenkilö, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueella, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä lupaa poiketa tästä. Oikeushenkilöllä on kotipaikka Euroopan talousalueella, kun se on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja kun sillä on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Työnantajan on harjoitettava Suomessa sitä toimintaansa, jonka piirissä toimivien henkilöiden eläketurvan järjestämistä varten eläkesäätiö perustetaan, jollei kyseessä ole ETA-lisäeläkesäätiö.

9 §

Eläkesäätiön säännöissä on mainittava:

9 a) tieto siitä, että eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvilla ja heidän edunsaajillansa on oikeus lisäeläkkeeseen tai muuhun etuuteen työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettussa liikkeen luovutustilanteessa;

15 a) mitkä tiedot eläkesäätiö toimittaa muun kuin lakisääteisen toimintansa osalta toimintapiiriinsä kuuluville ja vapaakirjan

saaneille henkilöille sekä eläkkeensaajille pyynnöstä tai eläkesäätiön omasta toimesta 7 luvun 49 a—49 b §:ssä edellytetyllä tavalla, sekä tieto siitä, miten ja milloin tiedot toimitetaan;

15 b) tiedot muun kuin lakisääteisen toiminnan osalta toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden, eläkkeensaajien sekä heidän edunsaajiensa käytävissä olevista oikeusturvakeinoista;

19 §

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä sekä asiamiehellä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä eläkesäätiölle lupaa poiketa tästä.

Johtoon kuuluvien on oltava hyvämaineisia. Heillä on oltava sellainen yleinen eläkesäätiötoiminnan tuntemus kuin eläkesäätiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tai heidän palveluksessaan on oltava riittävän päteviä ja kokeneita neuvonantajia.

Johdon tulee hoitaa eläkesäätiötä ammatitaitoisesti ottaen huomioon toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden ja eläkkeensaajien edut.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty ei voi olla hallituksen jäsenenä eikä asiamiehenä.

25 §

Hallituksen on huolehdittava, että eläkesäätiöllä on eläkesäätiön toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä sekä luotettavaa hallintoa koskevista vaatimuksista.

44 §

A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston eläkevastuun laskuperusteet on laadittava ottaen huomioon ensisijaisesti toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden sekä eläkkeensaajien etuuk-sien turvaaminen. Eläkevastuun laskennassa käytettävät muuttujat, kuten kuolemaan, elin-iänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvät

oletukset ja taloudelliset oletukset on valittava varovaisuutta noudattaen. Vakuutusmaattisten menetelmien tulee olla samoja tilikaudesta toiseen, ellei muuttamiseen ole perusteltua syytä.

Jos A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston eläkevastuun laskemisperusteita muutetaan lainsäädännön, väestörakenteen tai taloudellisen tilanteen muuttumisen johdosta siten, että uusien perusteiden mukainen eläkevastuu on vanhojen perusteiden mukaista suurempi, Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää eläkesäätiölle luvan sallia 43 §:n 5 momentin mukainen vastuuvajaus, joka on katettava 46 §:n 5 momentin mukaisesti määräajassa, kuitenkin enintään kymmenen vuoden kuluessa (*katevajaus*).

Vakuutusvalvontaviraston luvan myöntämisen edellytyksenä on, että eläkesäätiö laatii toteuttamiskelpoisen suunnitelman katevajauksen kuolettamiseksi määräajassa, kuitenkin enintään kymmenen vuoden kuluessa. Luvan myöntämisen ja edellä tarkoitetun määräajan pituuden tulee perustua eläkesäätiön arvioituun katevajauksen kuolettamisesta aiheutuvaan keskimääräiseen maksutason korotukseen. Suunnitelman on oltava toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden sekä eläkkeensaajien saatavilla.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset A-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön A-osaston eläkevastuun laskemisessa käytettävien laskuperusteiden sisällöstä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä turvaavuuden ja varovaisuuden noudattamisesta laskuperusteissa ja eläkevastuun laskennassa käytettävien muuttujien valinnasta ja oletuksista.

44 a §

A-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön A-osaston eläkevastuun laskemisessa käytettävä korko tulee valita varovaisuutta noudattaen.

Enimmäiskoron asettamisessa 4 momentin mukaisesti on otettava huomioon pitkäaikaisen korkealaatuisten tai valtion pitkäaikaisen joukkovelkakirjalainojen markkinatuotto.

Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, eläkesäätiön hakemuksesta A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston eläkevastuun laskemisessa käytettävä korko voidaan Vakuutusvalvontaviraston luvalla valita 4

momentissa tarkoitettua enimmäiskorkoa suuremmaksi eläkevastuuta kattavan omaisuuden tuottotason mukaan tekemällä siitä turvaavuuden kannalta riittävä vähennys. Tällöin on otettava huomioon myös tulevien maksujen sijoittamisesta saatavien tuottojen taso. Tuottotasoa korjataan tulevien sijoitusten tuottoa vastaavaksi siltä osin kuin eläkevastuuta kattavien sijoitusten kesto on lyhyempi kuin eläkevastuun kesto. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettua hakemuksesta.

Eläkevastuun laskemisessa käytettävän koron enimmäismäärä säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

46 §

Eläkesäätiön on katettava eläkevastuun bruttomäärä jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien sellaisiin varoihin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määrittämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan eläkevastuun, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

1) jälleenvakuuttajan osuus enintään Vakuutusvalvontaviraston hyväksymään määrään;

2) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset; sekä

3) sosiaali- ja terveysministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvistä arvosta poikkeavasti.

Eläkevastuun katteen on, sen mukaan kuin 47 b—47 o §:ssä säädetään, oltava:

1) joukkovelkakirjalainoja ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä;

2) velkasitoumuksiin perustuvia laina- ja muita saamisia;

3) osakkeita ja muita tuotoltaan vaihtelevia omistusosuuksia;

4) osuuksia sijoitusrahastoissa ja muissa niihin rinnastettavissa yhteissijoitusyrityksissä;

5) kiinteistöjä, rakennuksia ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia, kuten

nautinta- ja käyttöoikeuksia ja tontinvuokra-oikeuksia, osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä, oikeuksia vesivoimalaitoksen käytössä olevaan vesivoimaan edellyttäen, että vesivoiman käyttöoikeuden vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys, rakennusaikaisia saamia sellaiselta kiinteistöyhteisöltä, joka omistaa tässä kohdassa tarkoitettuja varoja ja jossa eläkesäätiöllä on ehdoton määräämisvalta;

6) saamiset työnantajilta sekä muita saamia jälleenvakuuttajalta kuin 3 momentin 1 kohdassa mainittuja jälleenvakuuttajan osuuksia;

7) verosaamia ja muita saamia valtioilta ja muilta julkisyhteisöiltä;

8) työntekijäin eläkeasetuksen 16 §:n mukainen saaminen vastuunjaosta;

9) muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja aineellisiin hyödykkeisiin luettavia varoja;

10) rahaa ja pankkisaamia, talletuksia luottolaitoksissa ja muissa laitoksissa, joilla on oikeus vastaanottaa talletuksia;

11) siirtosaamia, kuten kertyneitä korkoja, kertyneitä vuokria ja muita tulojäämiä sekä menoennakoita; tai

12) vastuuvajaus, jonka täyttämiseksi on asetettu katekelpoinen vakuus.

Vakuutusvalvontavirasto voi eläkesäätiön hakemuksesta hyväksyä eläkevastuun bruttomäärän katteeksi määrääjäksi muitakin kuin 5 momentissa tarkoitettuja varoja ja sitoumuksia, jotka niiden laatuun ja varmuuteen nähden voidaan rinnastaa 5 momentissa tarkoitettuihin varoihin.

Tämän lain säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja 5 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta, omistamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat eläkesäätiön suorassa omistuksessa. Mitä tässä momentissa säädetään, koskee myös kiinteistöyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta yhdessä yhden tai useamman saman työnantajan tai samaan konserniin kuuluvan työnantajan eläkesäätiön kanssa taikka jonka Vakuutusvalvontavirasto eläkesäätiön hakemuksesta rinnastaa tässä momentissa tarkoitettuun kiinteistöyhteisöön.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa

tarkemmat määräykset eläkevastuun katteeseen kuuluvien varojen ja sitoumusten sijainnista, valuuttariskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissopimusten käytöstä katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luettaessa katteeseen niitä sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät. Virasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimivan vaihdantajärjestelmän rinnastamisesta arvopaperipörssiin, yhteisön rinnastamisesta kiinteistöyhteisöön, talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön, rahasto-osuuksien lukemisesta eläkevastuun bruttomäärän katteeseen ja 47 m §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen varojen lukemisesta katteeseen.

Eläkesäätiön eläkevastuun kate on luetteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

46 a §

Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon rinnastetaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) muut jäsenvaltiot:

1) 47 b §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa;

2) 47 b §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa, 47 c §:n 1—3 kohtaa sekä 47 d §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

47 §

A- ja AB-eläkesäätiön on katettava vapaaehtoisista lisäeläkkeistä ja muista etuuksista aiheutuva eläkevastuunsa. Eläkevastuusta voidaan tällöin vähentää 44 §:n 2 momentissa tarkoitettua katevajauksen kuolettamatta oleva määrä.

47 a §

A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston sijoitussuunnitelman on sisällettävä sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys. Selvitystä on tarkistettava ilman viivytystä kaikkien merkittävien sijoituspolitiikkaa koskevien muutosten jälkeen ja vähintään joka kolmas vuosi. Sijoituspolitiikan

periaatteita koskevan selvityksen tulee sisältää selostus käytetyistä sijoitusriskien mittaus- ja hallintamenetelmistä sekä strategiasta, jota noudattaen A-eläkesäätiö ja AB-eläkesäätiö A-osaston osalta on jakanut sijoittamansa varat ottaen huomioon eläkevastuiden luonteen ja keston.

47 b §

Eläkevastuun koko bruttomäärän katteena saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtio, Ahvenanmaan maakunta tai sellainen kansainvälinen yhteisö, jonka jäsenistä ainakin yksi on ETA-valtio;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa sijaitseva sellainen kunta, kuntayhtymä, julkisyhteisönä toimiva seurakunta tai muu sellainen niihin rinnastettava alueellinen julkisyhteisö, jolla tai jonka jäsenillä on veronkanto-oikeus;

3) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka muu sellainen yhteisö, jonka Vakuutusvalvontavirasto rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön;

4) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

5) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin; ja

6) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—5 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta eläkevastuun bruttomäärän katteeseen.

47 c §

Enintään 50 prosenttia eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos kuin 47 b §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu talletuspankki tai siihen saman kohdan nojalla rinnastettu muu yhteisö;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena on yhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa;

3) velkasitoumuksia, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa ja joissa velallisena on muu kuin 1 tai 2 kohdassa taikka 47 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu yhteisö; ja

4) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—3 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

47 d §

Enintään 50 prosenttia eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) sellaisten yhteisöjen osakkeita ja osuuksia, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa, ei kuitenkaan kiinteistöyhteisön osakkeilla ja osuuksilla;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemia sitoumuksia, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

3) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 47 b tai 47 c §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

4) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 47 b tai 47 c §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin; ja

5) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—4 kohdassa tarkoitettuja osakkeita, osuuksia, sitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 3 ja 4 kohdassa

tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta eläkevastuun bruttomäärän katteeseen.

47 e §

Enintään 40 prosenttia eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) ETA-valtiossa olevia kiinteistöjä ja rakennuksia;

2) 46 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja ETA-valtiossa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuvia oikeuksia;

3) osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa; ja

4) velkasitoumuksia ja rakennusaikaisia saamisia 3 kohdan mukaisilta kiinteistöyhteisöiltä, joissa eläkesäätiöllä on määräämisvalta.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omaisuuslajien kanssa saadaan yhteensä enintään 70 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä kattaa sellaisilla velkasitoumuksilla, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuun omaisuuslajiin taikka joiden vakuutena on 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia.

47 f §

Enintään 25 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla, jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) velkasitoumuksiin, joissa velallisena tai takaajana on 47 b §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai 47 c §:n 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos; tai

2) 47 b §:n 1 momentin 4 tai 5 kohdassa tai 47 d §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun sijoitusrahastoon tai siihen rinnastettavaan yhteissijoitusyhteykseen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin rinnastetaan velkasitoumukset, joiden vakuutena on mainittuja velkasitoumuksia.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen yhteisön osakkeet tai osuudet noteerataan säännellyillä markkinoilla, enimmäisrajaa sovellettaessa lasketaan yhteen myös yhteisön osakkeet ja osuudet sekä sitoumukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

47 g §

Enintään 15 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla, jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) 47 e §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuun kiinteistöön, rakennukseen, oikeuteen tai kiinteistöyhteisöön;

2) velkasitoumuksiin, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys yhteen 1 kohdassa tarkoitettuun kohteeseen tai joiden vakuutena on osakkeita ja osuuksia samassa kiinteistöyhteisössä; tai

3) velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamisiin 47 e §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua kiinteistöyhteisöltä, jossa eläkesäätiöllä on määräämisvalta.

Jos kiinteistö, rakennus, 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuden kohde tai velkasitoumuksen vakuudeksi vahvistetun kiinnityksen kohde ovat yksi ja sama tai ne sijaitsevat niin lähekkäin toisiaan, että niitä voidaan pitää yhtenä sijoituksena, kaikki tähän kohteeseen liittyvät 1 momentissa tarkoitettujen sijoitukset on laskettava yhteen mainitussa momentissa säädettyä enimmäisrajaa sovellettaessa.

47 h §

Enintään 5 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla, jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen 47 d §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen saman yhteisön osakkeisiin ja osuuksiin sekä sellaisiin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

Yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärää vastaava osa katteesta olla:

1) saman yhteisön velkasitoumuksia, joilla ei ole vakuutta tai joiden vakuutena on 1 momentissa tarkoitettuja varoja; ja

2) muiden velallisten antamia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 momentissa tai edellä 1 kohdassa tarkoitettuja saman yhteisön varoja.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 10 prosenttia saman yhteisön 47 c §:n 3 kohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

47 i §

Eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla sijoitettuna 47 b—47 e §:ssä tarkoitettuun sellaiseen omaisuuteen, jonka arvo perustuu pääosin työnantajan toimintaan, enintään 25 prosenttia bruttomäärästä. Yhden toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaan kohteeseen saa tällöin kuitenkin olla sijoitettuna enintään 15 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä myöntää määräajaksi poikkeuksia 1 momentin säännöksistä.

47 j §

Edellä 47 c, 47 d, 47 f, 47 h ja 47 i §:ssä säädettyjä enimmäisrajoja sovellettaessa on laskettava yhteen myös sijoitukset, jotka kohdistuvat tai liittyvät yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvaan muuhun yhteisöön.

47 k §

Enintään 20 prosenttia eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla muun valuutan kuin euron määräisiä taikka sellaisia varoja ja sitoumuksia, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta.

47 l §

Mitä 47 b—47 j §:ssä säädetään lakisääteisen eläkevastuun kattamisesta, sovelletaan katettaessa 75 prosenttia 47 §:n 2 momentissa tarkoitettua A-eläkesäätien ja AB-eläkesäätien A-osaston eläkevastuusta.

47 m §

Muu kuin 47 §:n 2 momentin kolmannessa virkkeessä tarkoitettun A-eläkesäätien ja AB-eläkesäätien A-osaston eläkevastuun katteen osa saa olla sen lisäksi, mitä tämän lain 47 b—47 j §:ssä lakisääteisestä toiminnasta säädetään:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena on työnantaja ja joilla ei ole työnantajasta riippumatonta 47 b—47 e §:n mukaista vakuutta, ja työnantajan säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa noteerattuja osakkeita ja osuuksia yhteensä enintään 10 prosenttia eläkevastuun bruttomäärästä; sekä

2) muita varoja ja sitoumuksia.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset siitä, millaisin edellytyksin ja rajoituksin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut varat saadaan lukea katteeseen.

47 n §

Enintään 30 prosenttia A-eläkesäätien ja AB-eläkesäätien A-osaston eläkevastuun bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla muun valuutan kuin euron määräisiä taikka sellaisia varoja ja sitoumuksia, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta.

47 o §

Vakuutusvalvontavirasto voi eläkesäätien hakemuksesta antaa määräajaksi luvan 47 c—47 h ja 47 m §:ssä säädetyn enimmäisrajan ylitykseen.

48 a §

B-eläkesäätien ja AB-eläkesäätien B-osaston toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työntekijäin eläkelain mukaisen toiminnan varat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset ja vakuudet ylittävät sanotusta vakuutustoiminnasta johtuvat velat ja muut näihin rinnastettavat sitoumukset, siten kuin siitä 2—10 momentissa säädetään ja 10 momentin nojalla tarkemmin määrätään. Eläkevastuun määrää laskettaessa ei oteta huomioon 43 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lisävakuutusvastuuta.

Eläkesäätien toimintapääomaan luetaan seuraavat erät:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien ylijäämistä kertynyt oma pääoma;

2) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

3) edellä 43 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu lisävakuutusvastuu;

4) omaisuuden käypien arvojen ja taseen kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä eikä sitä käytetä tämän lain 48 §:n mukaisena vakuutena;

5) takaukset ja vakuudet, jotka 47 b—47 k §:n mukaan voidaan hyväksyä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätien velkasitoumusten yhteydessä eläkevastuun katteeksi;

6) työnantajan asettama vakuus siltä osin kuin se ylittää 48 §:n mukaisen vähimmäismääränsä;

7) eläkesäätiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella enintään viisi prosenttia työnantajan palkkasummasta, joka on työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla ministeriön vahvistamien perusteiden mukaisen vuosimaksun perusteena;

8) eläkesäätiön hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut 1—7 kohdassa mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

AB-eläkesäätiössä voidaan 1 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdan mukaiset erät lukea toimintapääomaan siltä osin kuin ne eläkesäätiön kirjanpidon mukaan kuuluvat B-osastolle tai ovat B-osaston omaisuutta.

Toimintapääomasta vähennetään:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;

2) taseen kirjanpitoarvojen ja omaisuuden käypien arvojen positiivinen erotus; sekä

3) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä.

AB-eläkesäätiössä 1 momentissa luetellut erät vähennetään toimintapääomasta siltä osin kuin ne eläkesäätiön kirjanpidon mukaan kuuluvat B-osaston taseeseen tai ovat B-osaston velvoitteita.

Toimintapääoman vähimmäismäärää vastaavan määrän on muodostuttava 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty 4 momentissa tarkoitettut erät.

Toimintapääomasta 48 b §:n 1 momentissa tarkoitettua vakavaraisuusrajaa vastaavan määrän on muodostuttava tämän pykälän 2 momentin 1—6 kohdassa tarkoitetuista eristä. Edellä 2 momentin 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista takauksista ja vakuuksista saadaan tällöin kuitenkin lukea hyväksi ainoastaan 47 b §:ssä lueteltujen yhteisöjen antamat takaukset.

Toimintapääomasta saa olla muita 2 momentissa lueteltuja eriä määrä, joka on enintään puolet toimintapääoman ja vakavaraisuusrajan välisestä erotuksesta.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että edellä 2 momentin 4

kohdassa ja 4 momentin 2 kohdassa tarkoitettut joukkovelkakirjat ja vastaavat muut raha- ja pääomamarkkinavälineet voidaan arvostaa eläkesäätiön toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä toimintapääomaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

48 b §

Työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta huomioon ottaen sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laske- misesta ja siihen luettavista eristä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Toimintapääoman vähimmäismäärä on yksi kolmasosa vakavaraisuusrajasta, kuitenkin vähintään 1 prosentti eläkesäätiön 43 §:n 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu eläkevastuusta. Toimintapääoman vähimmäismäärään luettavista eristä säädetään 48 a §:n 6 momentissa.

7 luku

Tiedonantosäännökset, etuuden maksamisen ja eläkesäätiön vastuun rajoittaminen

49 a §

A-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön A-osaston on annettava toimintapiiriinsä kuuluville ja vapaakirjan saaneille henkilöille sekä tarvittaessa heidän edustajilleen tiedoksi eläkesäätiön säännöt, joista käy ilmi heidän eläkeoikeuksiensa laajuus, etuuksien saamiseen liittyvät edellytykset ja valintamahdollisuudet sekä kohtuullisen ajan kuluessa olennaiset tiedot eläkejärjestelmän sääntöihin tehdyistä muutoksista.

A-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön A-osaston on annettava toimintapiiriinsä kuuluville ja vapaakirjan saaneille henkilöille vuosittain selvitys taloudellisesta tilanteestaan.

Kunkin eläkkeensaajan on saatava eläkkeelle jäädessään tai muiden etuuksien eräntyessä yksityiskohtaiset tiedot niistä eläke- ja muista etuuksista, joihin hän on oikeutettu. Lisäksi kunkin eläkkeensaajan ja tarvittaessa hänen edustajansa on saatava kohtuullisen

ajan kuluessa tieto eläkejärjestelmän sääntöihin tehdyistä olennaisista muutoksista.

49 b §

Toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden, eläkkeensaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava pyynnöstä:

1) tilinpäätös ja vuosikertomus ja, jos eläkesäätiö vastaa useammasta kuin yhdestä eläkejärjestelmästä, kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus;

2) sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys.

Toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot:

1) eläke-etuuksien tavoitetasosta;

2) etuuksien tasosta vakuutussuhteen päättyessä; sekä

3) säännöistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen eläkelaitokseen siinä tapauksessa, että työsuhteen päättymisestä johtuen vakuutussuhde päättyy.

Liikkeen luovutuksen kohteena olevien toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot karttuneen eläke-etuuden määrästä, etuuksien siirtymisestä ja heidän oikeuksistaan liikkeen luovutustilanteessa.

65 §

Eläkesäätiön on vuosittain viiden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä tai Vakuutusvalvontaviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana toimitettava virastolle tilinpäätös, toimintakertomus, tilintarkastajien lausunto sekä vahvistetun kaavan mukainen tilastokertomus toiminnastaan.

Eläkesäätiön on annettava Vakuutusvalvontavirastolle ja sosiaali- ja terveysministeriölle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jos ne ovat tarpeellisia tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

Eläkesäätiön ja yritysten tai laitosten, joille on siirretty eläkesäätiön toimintoja, on annettava Vakuutusvalvontavirastolle pyynnöstä tietoja eläkesäätiön ja yritysten tai

laitosten välisistä sellaisista seikoista, joilla on vaikutusta eläkesäätiön taloudelliseen asemaan tai jotka ovat keskeisiä tehokkaan valvonnan kannalta.

Eläkesäätiön on toimitettava 1 ja 2 momentissa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot myös eläketurvakeskukselle, jos sosiaali- ja terveysministeriö on siirtänyt sille valvontaan liittyviä tehtäviä.

67 §

Jollei eläkesäätiö noudata lakia, sääntöjään tai sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia asetuksia tai määräyksiä, Vakuutusvalvontaviraston on kehotettava eläkesäätiötä korjaamaan asia määräajassa.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus kieltää hallituksen tai muun hallintoelimen 1 momentissa tarkoitettua asiaa koskevan päätöksen täytäntöönpano. Jos päätös on jo pantu täytäntöön, Vakuutusvalvontavirasto voi velvoittaa eläkesäätiön ryhtymään toimenpiteisiin oikaisun aikaansaamiseksi.

Tässä pykälässä mainitun kehotuksen tai kiellon tehosteeksi Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa uhkasakon. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei voida hakea muutosta valittamalla. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jollei tässä pykälässä tarkoitettua kehotusta tai kieltä noudateta, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä eläkesäätiön toiminnan osittain lopetettavaksi tai eläkesäätiön purettavaksi. Eläkesäätiötä purettaessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä 10 luvussa säädetään.

68 §

Jollei eläkesäätiön hallitus hoida tehtäviään, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä yhden tai useamman toimitsijan hoitamaan eläkesäätiön asioita, kunnes hallitus ryhtyy uudelleen hoitamaan tehtäviään.

Toimitsijoille maksetaan Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä palkkio ja kustannusten korvaus eläkesäätiön varoista. Jolleivät eläkesäätiön varat riitä palkkion ja korvauksen maksamiseen, puuttuva osa maksetaan niistä varoista, jotka eläkesäätiöltä peritään vakuustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi.

69 §

Milloin Vakuutusvalvontavirasto katsoo eläkesäätiön joutuneen tai olevan joutumassa sellaiseen tilaan, että eläkesäätiö on purettava, Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää eläkesäätiötä luovuttamasta tai panttaamasta eläkesäätiön omaisuutta.

Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää 6 a §:ssä tarkoitettujen omaisuudenhoitajien tai säilytysyhteisöjen hallinnassa olevien A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston varojen käyttämisen 1 momentissa mainituissa tilanteissa.

13 a luku

Rajat ylittävä toiminta

125 a §

ETA-lisäeläkesäätiön muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa harjoittamaan lisäeläketointaan sovelletaan tämän luvun 125 b—125 j §:n säännöksiä.

Ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella on oikeus harjoittaa Suomessa lisäeläketointaa siten kuin vakuutuskassalain 157 a §:n 2 momentissa säädetään.

125 b §

ETA-lisäeläkesäätiön, jonka tarkoituksena on hoitaa toisen ETA-valtion alueella sijaitsevien yritysten vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia, on haettava Vakuutusvalvontavirastolta lupa ennen rajat ylittävän toiminnan aloittamista.

ETA-lisäeläkesäätiön on ilmoitettava lupahakemuksen yhteydessä Vakuutusvalvontavirastolle seuraavat tiedot:

- 1) sen yrityksen nimi, jonka lisäeläkejärjestelmää ETA-lisäeläkesäätiö alkaa hoitaa;
- 2) ETA-valtio, jonka ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen ja vakuutettujen väliseen suhteeseen; sekä
- 3) selvitys ETA-lisäeläkesäätiölle hoidettavaksi tulevan yrityksen eläkejärjestelmän pääpiirteistä.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset lupahakemuksen yhteydessä annettavista tiedoista.

125 c §

Jos Vakuutusvalvontavirastolla ei ole syytä

epäillä, että ETA-lisäeläkesäätiön hallinnollinen rakenne tai taloudellinen tila taikka laitoksen johtajien maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus ei ole yhteensopiva ehdotetun lisäeläketoinnin kanssa, Vakuutusvalvontaviraston on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se sai kaikki 125 b §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot, toimitettava nämä tiedot 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettun valtion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava asiasta ETA-lisäeläkesäätiölle.

125 d §

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava ETA-lisäeläkesäätiölle niistä ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavista sosiaali- ja työlainsäädännön vaatimuksista ja sijoittamista koskevista säännöksistä, joiden mukaisesti toisessa ETA-valtiossa sijaitsevaa yritystä koskevaa lisäeläkejärjestelmää tulee hoitaa. Vakuutusvalvontaviraston on lisäksi ilmoitettava ETA-lisäeläkesäätiölle niistä tiedonantossäännöksistä, joita on sovellettava 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa valtiossa toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden osalta.

Suomessa toimiva ETA-lisäeläkesäätiö voi aloittaa toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan yrityksen lisäeläkejärjestelmien hoitamisen, kun ETA-lisäeläkesäätiö on saanut Vakuutusvalvontavirastolta tiedon 1 momentissa tarkoitetuista ehdoista, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettun valtion toimivaltainen viranomainen vastaanotti 125 c §:ssä tarkoitettut tiedot Vakuutusvalvontavirastolta.

Ennen ETA-lisäeläkesäätiön toiminnan aloittamista Vakuutusvalvontaviraston on merkittävä ETA-lisäeläkesäätiö eläkesäätiörekisteriin. Eläkesäätiörekisterissä on mainittava lisäksi ne ETA-valtiot, joissa ETA-lisäeläkesäätiö toimii.

125 e §

ETA-lisäeläkesäätiön on noudatettava rajat ylittävässä toiminnassaan 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa valtiossa sovellettavaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä. Lisäksi 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa mainitun valtion toimivaltaisten viranomais-

ten vaatimuksesta ETA-lisäeläkesätiön on sovellettava kyseisessä valtiossa noudatettavia sijoittamista koskevia säännöksiä niiden varojen osalta, jotka vastaavat kyseisessä valtiossa harjoitettavaa toimintaa. ETA-lisäeläkesätiön on myös noudatettava kyseisessä valtiossa noudatettavia tiedonantossäännöksiä niiden toimintapiiriin kuuluvien ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden osalta, jotka kuuluvat ETA-lisäeläkesätiön kyseisessä valtiossa hoitaman eläkejärjestelmän piiriin.

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava ETA-lisäeläkesätiölle 1 momentissa tarkoitettujen säännösten merkittävistä muutoksista, jos ne voivat vaikuttaa toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan yrityksen lisäeläkejärjestelmän hoitamiseen.

125 f §

A-eläkesätiö voidaan muuttaa ETA-lisäeläkesätiöksi. Hakemukseen ja rajat ylittävän toiminnan aloittamiseen sovelletaan 125 b—125 d §:ää.

125 g §

ETA-lisäeläkesätiön on katettava muissa ETA-valtioissa kuin Suomessa harjoittamaansa lisäeläketoihintaan liittyvä eläkevastuu kokonaisuudessaan.

125 h §

ETA-lisäeläkesätiön on pidettävä rajat ylittävään toimintaan liittyvät varat ja mahdolliset velat sekä tuotot ja kulut erillään Suomessa harjoittamaansa toimintaan liittyvistä vastaavista eristä.

Jos ETA-lisäeläkesätiö hoitaa usean jäsenvaltion alueella lisäeläkejärjestelmiä, sen on pidettävä eri ETA-valtioissa hoidettavien lisäeläkejärjestelmien varat erillään toisistaan, jos jonkin tässä tarkoitettun valtion kansalliset sijoittamista koskevat vaatimukset sitä edellyttävät.

125 i §

ETA-lisäeläkesätiön säännöissä on mainittava ne ETA-valtiot, joissa ETA-lisäeläkesätiö toimii.

ETA-lisäeläkesätiön säännöissä on lisäksi mainittava, miten ETA-lisäeläkesätiön omaisuus ositetaan ennen omaisuuden jakoa 88 §:n 3 momentin mukaisessa tilanteessa rajat

ylittävää toimintaa koskevan vakuutustoiminnan ja muun vakuutustoiminnan kesken.

125 j §

Vakuutusvalvontavirasto voi rajoittaa Suomessa toimivan ETA-lisäeläkesätiön toimintaa tai kieltää sen kokonaan, jos ETA-lisäeläkesätiö ei noudata rajat ylittävissä toiminnassa 125 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valtion sosiaali- ja työeläinsäädäntöä.

137 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 4 §:n 3 momentissa, 6 §:n 6 momentissa, 36 §:n 1 momentissa, 37 §:n 1 momentissa, 39 §:n 2 momentissa, 41 §:n 1 momentin 3 kohdassa, 41 a §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa, 41 b §:n 3 momentissa, 42 §:ssä, 43 §:n 2 ja 3 momentissa, 45 §:n 4—6 momentissa, 46 §:n 1 momentissa, 3 momentin 3 kohdassa ja 4 momentissa, 48 §:n 1 ja 7 momentissa, 48 a §:n 9 momentissa, 48 c §:n 2 ja 5 momentissa, 55 §:n 3 momentissa, 64 §:ssä, 65 §:n 2 ja 4 momentissa, 67 §:n 1 momentissa, 88 §:n 5 ja 6 momentissa, 100 a §:n 2 momentissa, 109 ja 110 §:ssä, 120 §:n 4 momentissa, 122 §:ssä, 132 §:n 2 momentissa, 132 b §:ssä, 132 c §:n 1 momentin 4 kohdassa ja 3 momentissa, 134 §:ssä, 135 §:n 2 momentissa ja 147 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2006.

Sen estämättä, mitä 4 §:n 3 momentissa säädetään, eläkesätiö saa pitää ennen tämän lain voimaantuloa otetut lainat voimassa lainaehdotusten mukaisesti.

Sen estämättä, mitä 5 §:n 3 momentissa säädetään, A-eläkesätiö ja AB-eläkesätiö A-osaston osalta saa säilyttää tämän lain voimaan tullessa työnantajayritykseen tehdyt sijoitukset 23 päivään syyskuuta 2010. Tämän lain voimaantulon jälkeen työnantajayritykselle annettuihin uusiin lainoihin ja ennen tämän lain voimaantuloa työnantajayritykselle annettuihin lainoihin tehtäviin muutoksiin sovelletaan, mitä 5 §:n 3 momentissa

säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta ETA-lisäeläkesäätiöiden rajat ylittävään toimintaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa tällä lailla kumotun 47 §:n 3 momentin perusteella Vakuutusvalvontaviraston antamat suostumukset eläkevastuun kattamisesta jäävät voimaan sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaan tullessa.

Jos eläkesäätiön eläkevastuun bruttomäärän katteena olevat 47 c—47 i ja 47 m §:ssä tarkoitetut varat ja sitoumukset ylittävät tämän lain voimaan tullessa mainituissa pykälissä säädetyt enimmäisrajat, eläkesäätiön on vuoden 2005 loppuun mennessä huolehdittava ylityksen poistamisesta. Näiden varojen

ja sitoumusten määrä ei saa kasvaa tai suhteellinen osuus katteena olevista kaikista varoista ja sitoumuksista nousta sinä aikana, kun enimmäisraja ylittyy. Jos varojen ja sitoumusten määrä on alentunut, mutta edelleen ylittää säädetyt enimmäismäärän, varojen ja sitoumusten määrä ei enää saa nousta näin alentuneesta määrästä.

Tällä lailla kumotaan eläkesäätiön eläkevastuun katteesta 23 päivänä joulukuuta 1998 annettu asetus (1137/1998) ja työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön toimintapääomaan luettavista eristä 30 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetus (1326/1997) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 392**Laki****vakuutuskassalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 2 §, 3 §:n 5 ja 6 kohta, 7 §:n 2 momentti, 25 §:n 1 momentti, 27 §, 83 §:n 1 ja 3—8 momentti, 83 b ja 83 c §, 83 g §:n 1 momentti, 8 luvun otsikko, 84 a §, 96 §:n 2 momentti, 97 ja 99—101 § sekä 172 a §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 5 ja 6 kohta laissa 287/2000, 27 § osaksi laissa 250/2002, 83 §:n 1, 6 ja 7 momentti laissa 1777/1995, 83 §:n 3 ja 5 momentti sekä 99 § osaksi laissa 84/1999, 83 §:n 4 momentti ja 83 b § viimeksi mainitussa laissa, 83 c § laissa 1322/1997, 83 g §:n 1 momentti laissa 383/2005, 84 a § laissa 420/2003 sekä 97 § osaksi mainitussa laissa 84/1999 ja laissa 1324/2004 ja 172 a §:n 2 momentti osaksi laissa 287/2000, sekä

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 287/2000, uusi 1 a—1 c ja 7—13 kohta, 8 §:ään siitä lailla 250/2002 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti, lakiin uusi 9 a §, 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 420/2003, uusi 11 a—11 d kohta, 33 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 81 a §, 82 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, lakiin uusi 82 a §, 83 f §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 84/1999, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 83 h—83 r ja 84 b § sekä lakiin uusi 14 a luku seuraavasti:

1 luku**Yleisiä säännöksiä****2 §**

Vakuutuskassaan, joka harjoittaa työntekijäin eläkelain (395/1961), yrittäjien eläkelain (468/1969), sairausvakuutuslain (1224/2004) tai kuntoutusrahalain (611/1991) mukaista toimintaa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jos mainituista laeista ei muuta johdu. Sama

kassa ei saa harjoittaa sairausvakuutuslain mukaista toimintaa ja eläkevakuutustoimintaa.

Mikä tämän lain nojalla koskee eläkekassan lisäeläke-toimintaa, sovelletaan vastavasti ETA-lisäeläkekassaan, jollei 14 a luvussa toisin säädetä.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

HE 156/2005
TaVM 3/2006
EV 34/2006

1 a) *lisäeläketoiminnalla* yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia myöntävää eläkekassaa tai eläkekassan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia myöntävää osastoa;

1 b) *ETA-lisäeläkekassalla* 14 a luvussa tarkoitettua eläkekassaa, joka myöntää yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia;

1 c) *ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella* ammatillista lisäeläketoimintaa harjoittavaa lisäeläkelaitosta, joka harjoittaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY tarkoitettua lisäeläketoimintaa ja joka on toisessa ETA-valtiossa asianmukaisesti hyväksytty ja rekisteröity;

5) *osakkaalla* jatkuvan kannatusmaksun suorittajaa;

6) *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutuskassalle sen toimintaan liittyviä palveluita;

7) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

8) *säännellyillä markkinoilla* ETA-valtiossa sijaitsevaa, ETA-valtion viranomaisen valvonnan alaista arvopaperipörssiä ja muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;

9) *vastuuvelan bruttomäärällä* vastuuvelan kokonaismäärää ennen 83 §:n 3 momentissa säädettyjen erien vähentämistä; lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan eläkekassan osalta vastuuvelan bruttomäärään luetetaan myös 83 §:n 7 momentissa tarkoitettut erät;

10) *velkasitoumuksella* velkasitoumukseen perustuvaa laina- ja muuta saamista, velkasitoumukselle kertynyttä korkoa sekä joukkovelkakirjalainaa ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä, ei kuitenkaan osaketta, osuutta, johdannaissopimusta eikä sellaista sitoumusta, jolla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla sitoumuksilla;

11) *kiinteistöyhteisöllä* yhteisöä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa 83 j §:n 1 momentin 1—3 kohdassa mainittuja varoja;

12) *konsernilla* osakeyhtiölaissa (734/1978) tarkoitettua konsernia; sekä

13) *takauksella* velkasitoumuksen takaajan antamaa omavelkaista takausta.

7 §

Kassan on sopeutettava toimintansa sellaiseksi, että se on mahdollista ilman lainanottoa. Kassa saa kuitenkin ottaa maksuvalmiutensa hoitamiseen tarvittavia lyhytaikaisia luottoja, omien toimitilojen tarkoituksenmukaiseen hankkimiseen tarvittavia luottoja sekä Vakuutusvalvontaviraston luvalla muita erityisen painavista syistä tarvittavia luottoja. Lisäeläketoiminnan osalta eläkekassa saa kuitenkin ottaa vain tilapäisesti lyhytaikaisia luottoja maksuvalmiutensa ylläpitämiseksi. Kassa ei saa antaa takausta.

8 §

Poiketen 7 §:n 3 momentin ja 182 §:n säännöksistä, eläkekassa saa sijoittaa kassan osakkaana olevaan yritykseen enintään viisi prosenttia lisäeläketoimintaan liittyvistä varoista. Jos osakkaana on konserniin kuuluva yritys, eläkekassa saa sijoittaa samaan konserniin kuuluviin yrityksiin enintään 10 prosenttia lisäeläketoimintaan liittyvistä varoista. Edellä mainittu ei koske sellaista eläkekassan lisäeläketoimintaan liittyvistä varoista osakkaana olevalle yritykselle antamaa lainaa, jolle on asetettu osakkaana olevasta yrityksestä riippumaton katekelpoinen vakuus.

9 a §

Eläkekassalla on lisäeläketoimintaa koskevien varojen osalta oikeus käyttää varojensa hoitajina Euroopan talousalueelle sijoittautuneita omaisuudenhoitajia, jotka on hyväksytty arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2000/12/EY tai henkivakuutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY mukaisesti. Eläkekassalla on lisäeläketoimintaa koskevien varojen osalta myös oikeus käyttää varojensa säilyttäjinä Euroopan talousalueelle sijoittautuneita säilytysyhteisöjä, jotka on hyväksytty arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annetun neuvoston direktiivin tai luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin mukaisesti.

12 §

Vakuutuskassan säännöissä on mainittava:

11 a) säilyttääkö ja missä määrin lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan jäsen, jonka jäsenyys on päättynyt ennen eläkkeeseen tai muuhun etuuteen oikeuttavan tapahtuman sattumista, itse tai hänen edunsaajansa oikeuden eläkkeeseen tai muuhun etuuteen (*vapaakirjaoikeus*);

11 b) tieto siitä, että lisäeläketoimintaa harjoittavan eläkekassan jäsenillä ja heidän edunsaajillansa on oikeus lisäeläkkeeseen tai muuhun etuuteen työsopimuslain (55/2001) 1 luvun 10 §:ssä tarkoitetussa liikkeen luovutustilanteessa;

11 c) mitkä tiedot eläkekassa toimittaa muun kuin lakisääteisen toiminnan osalta jäsenille, vapaakirjan saaneille henkilöille sekä eläkkeensaajille pyynnöstä tai eläkekassan omasta toimesta 84 a ja 84 b §:ssä edellytetyllä tavalla sekä tieto siitä, miten ja milloin tiedot toimitetaan;

11 d) tiedot muun kuin lakisääteisen toiminnan osalta jäsenten, vapaakirjan saaneiden henkilöiden, eläkkeensaajien ja edunsaajien käytettävissä olevista oikeusturvakeinoista;

25 §

Vakuutuskassalla tulee olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme jäsentä. Hallituksessa voi lisäksi olla enintään yhtä monta

varajäsentä kuin on jäseniä. Sairausvakuutuslain mukaisen työpaikkakassan hallituksessa tulee kuitenkin olla vähintään viisi jäsentä, joilla on oltava henkilökohtaiset varajäsenet.

27 §

Toimitusjohtajan asuinpaikan on oltava Euroopan talousalueella. Lisäksi vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä vakuutuskassalle lupaa poiketa tästä.

Vakuutuskassan johtoon kuuluvien on oltava hyvämaineisia. Heillä on oltava sellainen yleinen vakuutuskassatoiminnan tuntemus kuin vakuutuskassan toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen tai heidän palveluksessaan on oltava riittävän päteviä ja kokeneita neuvonantajia.

Vakuutuskassan johdon tulee hoitaa kassaa ammattitaitoisesti ottaen huomioon jäsenten ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden sekä eläkkeensaajien edut.

Vajaavaltainen, konkurssissa oleva tai liiketoimintakieltoon määrätty ei voi olla hallituksen jäsenenä eikä toimitusjohtajana.

33 §

Hallituksen on huolehdittava, että eläkekassalla on kassan toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä sekä luotettavaa hallintoa koskevista vaatimuksista.

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuuvetäjä ja toimintapääoma

81 a §

Lisäeläketoiminnan osalta eläkekassan vastuuvetäjän laskuperusteet on laadittava ottaen huomioon ensisijaisesti jäsenten, vapaakirjan saaneiden henkilöiden ja eläkkeensaajien etuuskien turvaaminen. Vastuuvetäjän laskennassa käytettävät muuttujat, kuten kuolemaan, eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liit-

tyvät oletukset ja taloudelliset oletukset on valittava varovaisuutta noudattaen. Vakuutusmatemaattisten menetelmien tulee olla samoja tilikaudesta toiseen, ellei muuttamiseen ole perusteltua syytä.

Jos eläkekassan vastuuvelan perusteita lisäeläketoininnan osalta muutetaan, perusteita on sovellettava myös ennen muutosta jäseniksi tullessiin, jollei heitä varten laadita eri perusteita. Jos vastuuvelan perusteita muutetaan lainsäädännön, väestörakenteen tai taloudellisen tilanteen muuttumisen johdosta siten, että uusien perusteiden mukainen vastuovelka on vanhojen perusteiden mukaista vastuovelkaa suurempi ja eläkekassan lisäeläketointia koskevat varat eivät riittäisi suuremman vastuuvelan kattamiseen, voidaan vastuuelkojen erotus merkitä Vakuutusvalvontaviraston luvalla taseeseen vastaavien puolelle vastuuvajauksena (*vakuutustekninen katevajaus*).

Vakuutusvalvontaviraston luvan myöntämisen edellytyksenä on, että eläkekassa laatii toteuttamiskelpoisen suunnitelman vakuutusteknisen katevajauksen kuolettamiseksi määräjassa, kuitenkin enintään kymmenen vuoden kuluessa. Luvan myöntämisen ja edellä tarkoitetun määräjän pituuden tulee perustua eläkekassan arvioituun vakuutusteknisen katevajauksen kuolettamisesta aiheutuvaan keskimääräiseen maksutason korotukseen. Suunnitelman on oltava jäsenten, vapaakirjan saaneiden henkilöiden ja eläkkeensaajien saatavilla.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset lisäeläketointia harjoittavan eläkekassan vastuuvelan laskemisessa käytettävien laskuperusteiden sisällöstä. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä turvaavuuden ja varovaisuuden noudattamisesta laskuperusteissa ja vastuuvelan laskennassa käytettävien muuttujien valinnasta ja oletuksista.

82 §

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta eläkekassojen lisäeläketointiaan.

82 a §

Lisäeläketoininnan osalta eläkekassan vas-

tuuvelan laskemisessa käytettävä korko tulee valita varovaisuutta noudattaen.

Enimmäiskoron asettamisessa 4 momentin mukaisesti on otettava huomioon pitkäaikaisen korkealaatuisten tai valtion pitkäaikaisen joukkovelkakirjalainojen markkinatuotto.

Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, lisäeläketoininnan vastuuvelan laskemisessa käytettävä korko voidaan eläkekassan hakemuksesta Vakuutusvalvontaviraston luvalla valita 4 momentissa tarkoitettua enimmäiskorkoa suuremmaksi vastuovelkaa kattavan omaisuuden tuottotason mukaan teemmällä siitä turvaavuuden kannalta riittävä vähennys. Tällöin on otettava huomioon myös tulevien maksujen sijoittamisesta saatavien tuottojen taso. Tuottotasoa korjataan tulevien sijoitusten tuottoa vastaavaksi siltä osin kuin vastuovelkaa kattavien sijoitusten kesto on lyhyempi kuin vastuuvelan kesto. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitusta hakemuksesta.

Vastuuvelan laskemisessa käytettävän koron enimmäismäärä säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

83 §

Vakuutuskassan on katettava 79 §:ssä ja 80 §:n 2 momentissa tarkoitettu vastuovelka. Lisäeläketointia harjoittavan eläkekassan lisäeläketoininnan vastuuvelasta voidaan tällöin vähentää 81 a §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusteknisen katevajauksen kuolettamatta oleva määrä.

Vakuutuskassan on katettava vastuovelka jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvin sellaisin varoin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määräämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan vastuuvelan, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

1) jälleenvakuuttajan osuus enintään Vakuutusvalvontaviraston hyväksymään määrään;

2) takautumisoikeuteen perustuvat saamiset; sekä

3) sosiaali- ja terveysministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisistä

syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vastuuvelan katteen on, sen mukaan kuin 83 h—83 r §:ssä säädetään, oltava:

1) joukkovelkakirjalainoja ja muita raha- ja pääomamarkkinavälineitä;

2) velkasitoumuksiin perustuvia laina- ja muita saamisia;

3) osakkeita ja muita tuotoltaan vaihtelevia omistussuosuuksia;

4) osuuksia sijoitusrahastoissa ja muissa niihin rinnastettavissa yhteissijoitusyrityksissä;

5) kiinteistöjä, rakennuksia ja kiinteään omaisuuteen kohdistuvia oikeuksia, kuten nautinta- ja käyttöoikeuksia ja tontinvuokra-oikeuksia; osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä; oikeuksia vesivoimalaitoksen käytössä olevaan vesivoimaan edellyttäen, että vesivoiman käyttöoikeuden vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys; rakennusaikaisia saamisia sellaiselta kiinteistöyhteisöltä, joka omistaa tässä kohdassa tarkoitettuja varoja ja jossa vakuutuskassalla on määräämisvalta;

6) vakuutusmaksusaamisia osakkailta ja jäseniltä sekä muita saamisia jälleenvakuuttajalta kuin 3 momentin 1 kohdassa mainittuja jälleenvakuuttajan osuuksia;

7) verosaamisia ja muita saamisia valtioilta ja muilta julkisyhteisöiltä;

8) muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja aineellisiin hyödykkeisiin luettavia varoja;

9) rahaa ja pankkisaamisia, talletuksia luottolaitoksissa ja muissa laitoksissa, joilla on oikeus vastaanottaa talletuksia;

10) siirtosaamisia, kuten kertyneitä korkoja, kertyneitä vuokria ja muita tulojäämiä sekä menoennakoita; tai

11) lakisääteisen eläkevakuutuksen osalta sosiaali- ja terveysministeriön tämän vakuutuslajin erityisluonteen johdosta hyväksymiä muita eräiä.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutuskaasan hakemuksesta hyväksyä vastuuvelan katteeksi määrääjäksi muitakin kuin 5 momentissa tarkoitettuja varoja ja sitoumuksia, jotka niiden laatuun ja varmuuteen nähden voidaan rinnastaa 5 momentissa tarkoitettuihin varoihin.

Säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja tämän pykälän 5 momentin 5 kohdassa

tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan 83 h—83 r §:n osalta myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa vakuutuskassalla on määräämisvalta, omistamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat vakuutuskassan suorassa omistuksessa.

Lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavan eläkekassan on vastuuvelan lisäksi katettava sosiaali- ja terveysministeriön määrittämät muut vastuuvelkaan rinnastettavat erät noudattaen soveltuvien osin tämän pykälän säännöksiä.

83 b §

Eläkekassan työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa koskevalla toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan tämän toiminnan varat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset ja vakuudet ylittävät eläkekassan sanotusta vakuutustoiminnasta johtuvat velat ja muut näihin rinnastettavat sitoumukset, siten kuin siitä 2—10 momentissa säädetään ja 10 momentin nojalla tarkemmin määrätään. Vastuuvelkaa laskettaessa ei oteta huomioon 79 §:n 2 momentissa tarkoitettua lisävakuutusvastuuta.

Toimintapääomaan luetaan seuraavat erät:

1) rahana maksettu takuupääoma tai pohjarahasto;

2) vararahasto ja muut oman pääoman rahastot;

3) tilikauden ja edellisten tilikausien ylimäämistä kertynyt oma pääoma;

4) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettut vapaaehtoiset varaukset;

5) edellä 79 §:n 2 momentissa tarkoitettu lisävakuutusvastuu;

6) omaisuuden käypien arvojen ja taseen kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä;

7) takaukset ja vakuudet, jotka 83 h—83 r §:n mukaan voidaan hyväksyä vakuutuskaasan velkasitoumusten yhteydessä vastuuvelan katteeksi;

8) eläkekassan hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella enintään viisi prosenttia osakkaiden palkkasummasta, joka on työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla ministeriön antamien

perusteiden mukaisen vuosimaksun perusteena;

9) eläkekassan hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut 1—8 kohdassa mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

Sellaisessa eläkekassassa, jossa on järjestetty sekä lakisääteinen eläketurva että sitä täydentävä vapaaehtoinen lisäeläketurva, voidaan 1 momentin 1—4, 6 ja 7 kohdan mukaiset erät lukea toimintapääomaan siltä osin kuin ne kuuluvat lakisääteistä eläketurvaa harjoittavalle osastolle tai ovat kyseisen osaston omaisuutta.

Toimintapääomasta vähennetään:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;

2) taseen kirjanpitoarvojen ja omaisuuden käypien arvojen positiivinen erotus;

3) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä.

Sellaisessa eläkekassassa, jossa on järjestetty sekä lakisääteinen eläketurva että sitä täydentävä vapaaehtoinen lisäeläketurva, 1 momentissa luetellut erät vähennetään toimintapääomasta siltä osin kuin ne kuuluvat lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavalle osastolle tai ovat kyseisen osaston velvoitteita.

Toimintapääoman vähimmäismäärää vastaavan määrän on muodostuttava 2 momentin 1—5 kohdassa tarkoitetuista eristä, joista on vähennetty 4 momentissa tarkoitettut erät.

Toimintapääomasta 83 c §:n 1 momentissa tarkoitettua vakavaraisuusrajaa vastaavan määrän on muodostuttava tämän pykälän 2 momentin 1—7 kohdassa tarkoitetuista eristä. Edellä 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetuista takauksista ja vakuuksista saadaan tällöin kuitenkin lukea hyväksi ainoastaan vakuutus-kassan 83 h §:ssä lueteltujen yhteisöjen antamat takaukset.

Toimintapääomasta saa olla muita 2 momentissa lueteltuja eriä määrä, joka on enintään puolet toimintapääoman ja vakavaraisuusrajan välisestä erotuksesta.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää, että edellä 2 momentin 6 kohdassa ja 4 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen joukkovelkakirjat ja vastaavat muut

raha- ja pääomamarkkinavälineet voidaan arvostaa eläkekassan toimintapääomassa niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä toimintapääomaan luettavista ja siitä vähennettävistä eristä.

83 c §

Eläkekassan työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa koskeva vakavaraisuusraja määritellään riskiteoreettisesti vastaamaan yhden vuoden toimintapääoman tarvetta ottaen huomioon kyseistä toimintaa koskevien sijoitusten jakautuminen eri omaisuuslajeihin. Vakavaraisuusrajan laskemisesta ja siihen luettavista eristä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Edellä 83 b §:ssä tarkoitetun toimintapääoman vähimmäismäärä on yksi kolmasosa vakavaraisuusrajasta, kuitenkin vähintään yksi prosentti eläkekassan 79 §:n 2 momentissa tarkoitettua työntekijäin eläkelain mukaisesta vastuuvelasta. Toimintapääoman vähimmäismäärää vastaavan määrän on muodostuttava 83 b §:n 6 momentissa säädettyistä eristä.

83 f §

Lisäeläketoiminnan osalta eläkekassan sijoitussuunnitelman on sisällettävä sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys. Selvitystä on tarkistettava ilman viivytystä kaikkien merkittävien sijoituspolitiikkaa koskevien muutosten jälkeen ja vähintään joka kolmas vuosi. Sijoituspolitiikan periaatteita koskevan selvityksen tulee sisältää selostus käytetyistä sijoitusriskien mittaamis- ja hallintamenetelmistä sekä strategiasta, jota noudattaen kassa on jakanut sijoittamansa varat ottaen huomioon vastuuvelan luonteen ja keston.

83 g §

Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtion rinnastetaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) muut jäsenvaltiot:

1) 83 h §:n 1 momentin 1 kohtaa sovellettaessa;

2) 83 h §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtaa, 83

i §:n 1—3 kohtaa sekä 83 j §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

83 h §

Vastuuvelan koko bruttomäärän katteena saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtio, Ahvenanmaan maakunta tai sellainen kansainvälinen yhteisö, jonka jäsenistä ainakin yksi on ETA-valtio;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa sijaitseva sellainen kunta, kuntayhtymä, julkisyhteisönä toimiva seurakunta tai muu sellainen niihin rinnastettava alueellinen julkisyhteisö, jolla tai jonka jäsenillä on veronkanto-oikeus;

3) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö tai muu sellainen yhteisö, jonka Vakuutusvalvontavirasto rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön;

4) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

5) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin; ja

6) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—5 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta vastuuvelan bruttomäärän katteeseen.

83 i §

Enintään 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen muu luottolaitos

kuin 83 h §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu talletuspankki tai siihen saman kohdan nojalla rinnastettu muu yhteisö;

2) velkasitoumuksia, joissa velallisena on yhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jonka osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa;

3) velkasitoumuksia, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa ja joissa velallisena on muu kuin 1 tai 2 kohdassa taikka 83 h §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu yhteisö; ja

4) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—3 kohdassa tarkoitettuja velkasitoumuksia.

83 j §

Enintään 50 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) osakkeita ja osuuksia yhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja joiden osakkeilla tai osuuksilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla ETA-valtiossa, lukuun ottamatta osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemia sitoumuksia, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla;

3) rahasto-osuuksia sijoitusrahastoissa, jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 83 h tai 83 i §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin ja jotka on perustanut ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen rahastoyhtiö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

4) rahasto-osuuksia muissa sijoitusrahastoihin rinnastettavissa ETA-valtiossa julkisen valvonnan alaisissa yhteissijoitusyrityksissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa ja jotka sääntöjensä mukaan sijoittavat varansa 83 h tai 83 i §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettuihin omaisuuslajeihin; ja

5) velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1—4 kohdassa tarkoitettuja osakkeita, osuuksia, sitoumuksia tai rahasto-osuuksia.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen rahasto-osuuksien lukemisesta vastuuvelan bruttomäärän katteeseen.

83 k §

Enintään 40 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista ja sitoumuksista saa olla:

1) ETA-valtiossa olevia kiinteistöjä ja rakennuksia;

2) vakuutuskassalain 83 §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja ETA-valtiossa olevaan kiinteään omaisuuteen tai vesivoimaan kohdistuvia oikeuksia;

3) osakkeita ja osuuksia kiinteistöyhteisöissä, joiden kotipaikka on ETA-valtiossa; ja

4) velkasitoumuksia ja rakennusaikaisia saamisia 3 kohdan mukaisilta kiinteistöyhteisöiltä, joissa vakuutuskassalla on määräämisvalta.

Yhdessä 1 momentissa mainittujen omaisuuslajien kanssa saadaan yhteensä enintään 70 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä kattaa sellaisilla velkasitoumuksilla, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuun omaisuuslajiin taikka joiden vakuutena on 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja osakkeita tai osuuksia.

83 l §

Enintään 25 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla, jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) velkasitoumuksiin, joissa velallisenä tai takaajana on 83 h §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai 83 i §:n 1 kohdassa tarkoitettu luottolaitos; tai

2) 83 h §:n 1 momentin 4 tai 5 kohdassa tai 83 j §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun sijoitusrahastoon tai siihen rinnastettavaan yhteissijoitusyhteykseen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin rinnastetaan velkasitoumukset, joiden vakuutena on mainittuja velkasitoumuksia.

Jos 1 momentissa tarkoitettun yhteisön osakkeet tai osuudet noteerataan säännellyillä markkinoilla, enimmäisrajaa sovellettaessa lasketaan yhteen yhteisön osakkeet ja osuudet sekä sitoumukset, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

83 m §

Enintään 15 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla,

jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen, jos kysymyksessä on sijoitus:

1) 83 k §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuun kiinteistöön, rakennukseen, oikeuteen tai kiinteistöyhteisöön;

2) velkasitoumuksiin, joiden vakuudeksi on voimassa kiinnitys yhteen 1 kohdassa tarkoitettuun kohteeseen tai joiden vakuutena on osakkeita ja osuuksia samassa kiinteistöyhteisössä; tai

3) velkasitoumuksiin ja rakennusaikaisiin saamisiin 83 k §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua kiinteistöyhteisöä, jossa vakuutuskassalla on määräämisvalta.

Jos kiinteistö, rakennus, 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun oikeuden kohde tai velkasitoumuksen vakuudeksi vahvistettun kiinnityksen kohde ovat yksi ja sama tai ne sijaitsevat niin lähekkäin toisiaan, että niitä voidaan pitää yhtenä sijoituksena, kaikki tähän kohteeseen liittyvät 1 momentissa tarkoitettut sijoitukset on laskettava yhteen mainitussa momentissa säädettyä enimmäisrajaa sovellettaessa.

83 n §

Enintään 5 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä saadaan kattaa varoilla ja sitoumuksilla, jotka on sijoitettu yhteen kohteeseen 83 j §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun saman yhteisön osakkeisiin ja osuuksiin sekä sellaisiin sitoumuksiin, joilla on huonompi etuoikeus kuin yhteisön muilla sitoumuksilla.

Yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen omaisuuslajien kanssa saa yhteensä enintään 10 prosenttia vastuuvelan bruttomäärää vastaava osa katteesta olla:

1) saman yhteisön velkasitoumuksia, joilla ei ole vakuutta tai joiden vakuutena on 1 momentissa tarkoitettuja varoja; ja

2) muiden velallisten antamia velkasitoumuksia, joiden vakuutena on 1 momentissa tai edellä 1 kohdassa tarkoitettuja saman yhteisön varoja.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 10 prosenttia saman yhteisön 83 i §:n 3 kohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin.

83 o §

Vastuuvelan bruttomäärän katteena ole-

vista varoista saa olla sijoitettuna 83 h—83 k §:ssä tarkoitettuun sellaiseen omaisuuteen, jonka arvo perustuu pääosin vakuutuskassan osakkaan toimintaan, enintään 25 prosenttia bruttomäärästä. Yhden toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaan kohteeseen saa tällöin kuitenkin olla sijoitettuna enintään 15 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä myöntää määrääjäksi poikkeuksia 1 momentin säännöksistä.

83 p §

Edellä 83 i, 83 j, 83 l, 83 n ja 83 o §:ssä säädettyjä enimmäisrajoja sovellettaessa on laskettava yhteen myös sijoitukset, jotka kohdistuvat tai liittyvät yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvaan muuhun yhteisöön.

83 q §

Enintään 20 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla muun valuutan kuin euron määräisiä taikka sellaisia varoja, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta. Eläkekassan lisäeläketoinnin osalta enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärän katteena olevista varoista saa olla muun valuutan kuin euron määräisiä tai sellaisia varoja, joita ei ole täysin suojattu valuuttakurssien muutoksilta.

83 r §

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutuskassan hakemuksesta antaa määrääjäksi luvan 83 i—83 n §:ssä säädetyn enimmäisrajan ylitykseen.

8 luku

Tiedonantosäännökset, vakuutuskassan vastuun rajoittaminen ja etuuden maksaminen

84 a §

Eläkekassan on kohtuullisin väliajoin saatettava lisäeläke-etuihin oikeutetuille kassan jäsenille ja vapaakirjan saaneille henkilöille sekä tarvittaessa heidän edustajilleen tiedoksi voimassa olevat eläkekassan säännöt, joista käy ilmi heidän lisäetujensa laajuus, lisäetujen saamiseen liittyvät edellytykset ja valin-

tamahdollisuudet sekä kohtuullisen ajan kuluessa olennaiset tiedot eläkejärjestelmän sääntöihin tehdyistä muutoksista.

Eläkekassan on annettava jäsenille ja vapaakirjan saaneille henkilöille vuosittain selvitys taloudellisesta tilanteestaan lisäeläketoinnin osalta.

Kunkin eläkkeensaajan on saatava eläkkeelle jäädessään tai muiden etuuksien eräntyessä yksityiskohtaiset tiedot niistä eläke- ja muista etuuksista, joihin hän on oikeutettu. Lisäksi kunkin eläkkeensaajan sekä tarvittaessa hänen edustajansa on saatava kohtuullisen ajan kuluessa tieto eläkejärjestelmän sääntöihin tehdyistä olennaisista muutoksista.

84 b §

Eläkekassan jäsenten, vapaakirjan saaneiden henkilöiden ja eläkkeensaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava pyynnöstä:

1) tilinpäätös ja vuosikertomus ja, jos lisäeläkekassa vastaa useammasta kuin yhdestä lisäeläkejärjestelmästä, kunkin lisäeläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus; ja

2) sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys.

Eläkekassan jäsenten ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot:

1) eläke-etuuksien tavoitetasosta;

2) etuuksien tasosta jäsenyyden päättyessä; sekä

3) säännöistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen eläkelaitokseen siinä tapauksessa, että työsuhteen päättymisestä johtuen jäsenyys päättyy.

Liikkeen luovutuksen kohteena olevien jäsenten on saatava pyynnöstä yksityiskohtaiset tiedot karttuneen lisäeläke-etuuden määrästä, etuuksien siirtymisestä ja heidän oikeuksistaan liikkeen luovutustilanteessa.

96 §

Sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä, että työntekijäin eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkekassojen valvontatehtäviä siirretään eläketurvakeskukselle.

97 §

Vakuutuskassan on vuosittain kuukauden kuluessa siitä kassankokouksesta, jossa tilinpäätös ja toimintakertomus on vahvistettu, toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle tilinpäätös, toimintakertomus, tilintarkastajien lausunto ja sanotun kassankokouksen pöytäkirja sekä samalla tai viraston määräämänä ajankohtana vahvistetun kaavan mukainen kertomus toiminnastaan.

Kassan on annettava Vakuutusvalvontavirastolle ja sosiaali- ja terveysministeriölle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jos ne ovat tarpeellisia tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

Eläkekassan ja yritysten tai laitosten, joille on siirretty eläkekassan toimintoja, on annettava Vakuutusvalvontavirastolle pyynnöstä tietoja eläkekassan ja yritysten tai laitosten välisistä sellaisista seikoista, joilla on vaikutusta eläkekassan taloudelliseen asemaan tai jotka ovat keskeisiä tehokkaan valvonnan kannalta.

Kassan on toimitettava 1 ja 2 momentissa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot myös eläketurvakeskukselle, jos sosiaali- ja terveysministeriö on siirtänyt sille valvontaan liittyviä tehtäviä. Sairausvakuutuslain mukaisen työpaikkakassan on toimitettava 1 momentissa tarkoitettut asiakirjat myös Kansaneläkelaitokselle.

99 §

Jollei vakuutuskassa noudata lakia, sääntöjään tai vakuutusta varten vahvistettuja perusteita taikka sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia asetuksia tai määräyksiä tai jolleivät sen toiminnan perusteet enää ole lain mukaiset, Vakuutusvalvontaviraston tulee kehottaa kassaa korjaamaan asia määrääjässä, joka ilman pakottavia syitä ei saa olla kuutta kuukautta pitempi.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus kieltää kassankokouksen, hallintoneuvoston tai hallituksen 1 momentissa mainittua asiaa koskevan päätöksen täytäntöönpano. Jos päätös on jo pantu täytäntöön, Vakuutusvalvontavirasto voi velvoittaa kassan ryhtymään toimenpiteisiin oikaisun aikaansaamiseksi.

Tässä pykälässä tarkoitetun kehotuksen tai kiellon tehosteeksi Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa uhkasakon. Päätökseen, jolla uhkasakko on asetettu, ei voida hakea muutosta valittamalla. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jollei tässä pykälässä mainittua kehotusta tai kieltä noudateta, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä kassan toiminnan osittain lopetettavaksi tai kassan purettavaksi. Kassaa purettaessa on soveltuvin osin noudatettava, mitä 11 luvussa säädetään.

100 §

Jollei vakuutuskassalla ole hallitusta tai jollei hallitus hoida tehtäviään, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä yhden tai useamman toimitsijan hoitamaan kassan asioita, kunnes uusi hallitus on valittu tai aikaisempi ryhtyy uudelleen hoitamaan tehtäviään.

Toimitsijoille maksetaan Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä palkkio ja kustannusten korvaus kassan varoista. Jolleivät kassan varat riitä palkkion ja korvauksen maksuun, puuttuva osa maksetaan niistä varoista, jotka kassoilta peritään vakuutustarkastuksen kustannusten korvaamiseksi.

101 §

Milloin Vakuutusvalvontavirasto katsoo vakuutuskassan joutuneen tai olevan joutumassa sellaiseen tilaan, että kassa on purettava, Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää kassaa luovuttamasta tai panttaamasta kassan omaisuutta.

Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää 9 a §:ssä tarkoitettujen omaisuudenhoitajien tai säilytysyhteisöjen hallinnassa olevien lisäeläkekassan varojen käyttämisen 1 momentissa mainituissa tilanteissa.

14 a luku

Rajat ylittävä toiminta

157 a §

ETA-lisäeläkekassan muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa harjoittamaan lisäeläketoimintaan sovelletaan 157 b—157 j §:n säännöksiä.

Lisäeläketoimintaa harjoittavalla ulkomaisella ETA-lisäeläkelaitoksella on oikeus har-

joittaa lisäeläketoimintaa Suomessa. Ulkomaisen ETA-lisäeläkelaitoksen Suomessa harjoitettavaan lisäeläketoimintaan sovelletaan vastaavasti, mitä ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 1 §:n 4 momentissa säädetään ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön lisäeläketoiminnasta Suomessa kuitenkin siten, että 15 a—15 d §:ää ei sovelleta.

157 b §

ETA-lisäeläkekassan, jonka tarkoituksena on hoitaa toisen ETA-valtion alueella sijaitsevien yritysten tai itsenäisten ammatinharjoittajien vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia, on haettava Vakuutusvalvontavirastolta lupa ennen toiminnan aloittamista.

ETA-lisäeläkekassan on ilmoitettava lupahakemuksen yhteydessä Vakuutusvalvontavirastolle seuraavat tiedot:

1) sen yrityksen nimi tai itsenäisten ammatinharjoittajien nimet, joiden lisäeläkejärjestelmää ETA-lisäeläkekassa alkaa hoitaa;

2) ETA-valtio, jonka ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen ja jäsenten väliseen suhteeseen tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin; sekä

3) selvitys ETA-lisäeläkekassalle hoidettavaksi tulevan eläkejärjestelmän pääpiirteistä.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset lupahakemuksen yhteydessä annettavista tiedoista.

157 c §

Jos Vakuutusvalvontavirastolla ei ole syytä epäillä, että ETA-lisäeläkekassan hallinnollinen rakenne tai taloudellinen tila taikka laitoksen johtajien maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus ei ole yhteensopiva ehdotetun lisäeläketoiminnan kanssa, Vakuutusvalvontaviraston on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se sai kaikki 157 b §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot, toimitettava nämä tiedot 157 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valtion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava asiasta ETA-lisäeläkekassalle.

157 d §

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava ETA-lisäeläkekassalle niistä ammatillisiin li-

säeläkkeisiin sovellettavista sosiaali- ja työlainsäädännön vaatimuksista ja sijoittamista koskevista säännöksistä, joiden mukaisesti toisessa ETA-valtiossa sijaitsevaa yritystä tai sijaitsevia itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevaa lisäeläkejärjestelmää tulee hoitaa. Vakuutusvalvontaviraston on lisäksi ilmoitettava ETA-lisäeläkekassalle niistä tiedonantossäännöksistä, joita on sovellettava 157 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa valtiossa jäsenten ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden osalta.

Suomessa toimiva ETA-lisäeläkekassa voi aloittaa toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan yrityksen tai sijaitsevien itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkejärjestelmien hoitamisen, kun ETA-lisäeläkekassa on saanut Vakuutusvalvontavirastolta tiedon 1 momentissa tarkoitetuista ehdoista, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 157 a §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valtion toimivaltainen viranomainen vastaanotti 157 c §:ssä mainitut tiedot Vakuutusvalvontavirastolta.

Ennen ETA-lisäeläkekassan toiminnan aloittamista Vakuutusvalvontaviraston on merkittävä ETA-lisäeläkekassa vakuutuskassarekisteriin. Vakuutuskassarekisterissä on mainittava lisäksi ne ETA-valtiot, joissa ETA-lisäeläkekassa toimii.

157 e §

ETA-lisäeläkekassan on noudatettava rajat ylittävässä toiminnassaan 157 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa valtiossa sovellettavaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä. Lisäksi 157 b §:n 2 momentin 2 kohdassa mainitun valtion toimivaltaisten viranomaisten vaatimuksesta ETA-lisäeläkekassan on sovellettava kyseisessä valtiossa noudatettavia sijoittamista koskevia säännöksiä niiden varojen osalta, jotka vastaavat kyseisessä valtiossa harjoitettavaa toimintaa. ETA-lisäeläkekassan on myös noudatettava kyseisessä valtiossa noudatettavia tiedonantossäännöksiä niiden jäsenten ja vapaakirjan saaneiden henkilöiden osalta, jotka kuuluvat ETA-lisäeläkekassan kyseisessä valtiossa hoitaman lisäeläkejärjestelmän piiriin.

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava ETA-lisäeläkekassalle 1 momentissa tarkoitettujen säännösten merkittävistä muutoksista,

jos ne voivat vaikuttaa toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan yrityksen tai sijaitsevien itsenäisiä ammatinharjoittajia koskevan lisäeläkejärjestelmän hoitamiseen.

157 f §

Vapaaehtoisia lisäeläke-etuuksia myöntävä eläkekassa voidaan muuttaa ETA-lisäeläkekassaksi. Hakemukseen ja rajat ylittävän toiminnan aloittamiseen sovelletaan 157 b—157 d §:ää.

157 g §

ETA-lisäeläkekassan on katettava muissa ETA-valtioissa kuin Suomessa harjoittamaansa lisäeläketoimintaan liittyvä vastuulvelka kokonaisuudessaan.

157 h §

ETA-lisäeläkekassan on pidettävä rajat ylittävään toimintaan liittyvät varat ja mahdolliset velat sekä tuotot ja kulut erillään Suomessa harjoittamaansa toimintaan liittyvistä vastaavista eristä.

Jos ETA-lisäeläkekassa hoitaa lisäeläkejärjestelmiä usean ETA-valtion alueella, sen on pidettävä eri ETA-valtioissa hoidettavien lisäeläkejärjestelmien varat erillään toisistaan, jos jonkin tässä tarkoitetun valtion kansalliset sijoittamista koskevat vaatimukset sitä edellyttävät.

157 i §

ETA-lisäeläkekassan säännöissä on mainittava ne ETA-valtiot, joissa ETA-lisäeläkekassa toimii.

ETA-lisäeläkekassan säännöissä on lisäksi mainittava, miten ETA-lisäeläkekassan omaisuus ositetaan ennen omaisuuden jakoa 122 §:n 2 momentin mukaisesti rajat ylittävää toimintaa koskevan vakuutuskannan ja muun vakuutuskannan kesken.

157 j §

Vakuutusvalvontavirasto voi rajoittaa ETA-lisäeläkekassan toimintaa tai kieltää sen kokonaan, jos ETA-lisäeläkekassa ei noudata rajat ylittävässä toiminnassa 157 b §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valtion sosiaali- ja työolainsäädäntöä.

172 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 65 §:ssä, 70 §:n 1 momentissa, 72 b §:ssä, 74 a §:n 1 momentin 3 kohdassa, 74 b §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa, 74 c §:n 3 momentissa, 77 §:ssä, 79 §:n 2 momentissa, 82 a §:n 2 momentissa, 83 §:n 3 momentin 3 kohdassa, 4 momentissa, 5 momentin 11 kohdassa ja 8 momentissa, 83 a §:n 1 ja 3 momentissa, 83 b §:n 2 momentin 8 kohdassa ja 9 momentissa, 83 d §:n 5 momentissa, 91 §:n 4 momentissa, 96 §:ssä, 97 §:n 2 ja 4 momentissa, 99 §:n 1 momentissa, 132 §:n 2 ja 3 momentissa, 134 §:n 2 momentissa, 165 §:n 2 momentissa, 165 b §:ssä, 165 c §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 3 momentissa, 167—169 §:ssä ja 170 §:n 4 momentissa säädetään sosiaali- ja terveystoimintajärjestelmästä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2006.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 2 momentissa säädetään, eläkekassa saa pitää ennen tämän lain voimaantuloa otetut lainat voimassa lainahtosopimusten mukaisesti.

Sen estämättä, mitä 8 §:n 2 momentissa säädetään, lisäeläkekassa saa säilyttää tämän lain voimaan tullessa osakkaana olevaan yritykseen tehdyt sijoitukset 23 päivään syyskuuta 2010. Tämän lain voimaantulon jälkeen osakkaana olevalle yritykselle annettuihin uusiin lainoihin ja ennen tämän lain voimaantuloa osakkaana olevalle yritykselle annettuihin lainoihin tehtäviin muutoksiin sovelletaan, mitä 8 §:n 2 momentissa säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta ETA-lisäeläkekassojen rajat ylittävään toimintaan.

Jos vakuutuskassan vastuuvelan bruttomäärän katteena olevat 83 h—83 n §:ssä tarkoitetut varat ylittivät 5 päivänä maaliskuuta 1999 mainituissa pykälissä säädetyt enimmäisrajat, kassan on vuoden 2005 loppuun mennessä huolehdittava ylityksen poistamisesta. Näiden varojen ja sitoumusten määrä ei saa kasvaa tai suhteellinen osuus katteena olevista kaikista varoista nousta sinä aikana, kun enimmäisraja ylittyy. Vakuutusvalvontavirasto voi erityisestä syystä kassan hakemuksesta jatkaa tässä momentissa sää-

dettyä määräaikaa 83 j ja 83 l §:ssä tarkoitettujen varojen osalta enintään viidellä vuodella.

Tällä lailla kumotaan vakuutuskassan vastuvelan katteesta 23 päivänä joulukuuta 1998 annettu asetus (1138/1998) ja työnte-

kijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavan eläkekassan toimintapääomaan luetusta eristä 30 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetus (1324/1997) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 393

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 2 §:n 1 momentin 13 ja 14 kohta, 17 §:n 1 ja 3 momentti, 70 §:n 1 momentin 6 ja 7 kohta, 75 § sekä 76 §:n 1 momentin 1 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 13 ja 14 kohta sekä 17 §:n 3 momentti laissa 331/2004, 17 §:n 1 momentti laissa 80/1999, 75 § laissa 359/2002 ja 76 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 363/2001, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 4 momentti, 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 637/2000 ja mainitussa laissa 331/2004, uusi 15 kohta, lakiin uusi 13 a—13 e ja 14 a §, 15 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 359/2002 ja 331/2004, uusi 3 momentti ja 70 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 359/2002, uusi 8 kohta seuraavasti:

1 §

Soveltoamisala

Henkivakuutusta harjoittavalla ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä on oikeus harjoittaa lisäeläketointia Suomessa siten kuin tässä laissa säädetään. Lisäeläketointiaan ei sovelleta 4—6 ja 7—13 §:n, 4—8 luvun, 56 ja 57 §:n eikä 10 luvun säännöksiä.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

13) *selvittäjällä* toimivaltaisten viranomaisten tai vakuutusyhtiön hallintoelinten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä;

14) *vakuutussaatavalla* kaikkia niitä saatavia, joista ulkomainen vakuutusyhtiö on ensivakuutussopimuksen perusteella vastuussa vakuutuksenottajalle, vakuutetulle, edunsaajalle tai sellaiselle vahinkoa kärsineelle, jolla on oikeus vaatia vakuutusmaksu-
muksen mukainen korvaus suoraan vakuutusyhtiöltä, mukaan lukien varaukset tunte-
mattomia vahinkoja varten; vakuutusmaksuja, jotka ulkomainen vakuutusyhtiö on velkaa-
sen vuoksi, että näitä sopimuksia ja toimia ei ole tehty tai että ne on peruutettu tällaisiin
sopimuksiin tai toimiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ennen likvidaatiomenette-

HE 156/2005
TaVM 3/2006
EV 34/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY (32003L0041); EYVL N:o L 235, 23.9.2003 s. 10

lyn aloittamista, pidetään myös vakuutussääntöinä; sekä

15) *lisäeläketoiminnalla* ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY tarkoitettua toimintaa.

2 luku

Toiminnan aloittaminen ja lopettaminen

13 a §

Lisäeläketoiminnan aloittaminen

Ennen kuin ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa lisäeläketoimintaa Suomessa, Vakuutusvalvontaviraston on saatava ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta vähintään seuraavat tiedot:

1) niiden Suomessa sijaitsevien yritysten ja itsenäisten ammatinharjoittajien nimet, joiden lisäeläkejärjestelmää ETA-vakuutusyhtiö alkaa hoitaa;

2) ETA-valtio, jonka ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaa sosiaali- ja työlainsäädäntöä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen ja jäsenten väliseen suhteeseen tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin; sekä

3) selvitys ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle hoidettavaksi tulevan eläkejärjestelmän pääpiirteistä.

13 b §

Vakuutusvalvontaviraston ilmoitus

Vakuutusvalvontaviraston on tarvittaessa ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa 13 a §:ssä tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle:

1) niistä ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavista sosiaali- ja työlainsäädännön vaatimuksista, joita noudattaen lisäeläketoimintaa on harjoitettava Suomessa; ja

2) Suomessa työskentelevien vakuutettujen osalta noudatettavista tiedonantosäännöksistä, joista säädetään tarkemmin 13 c ja 13 d §:ssä.

13 c §

Lisäeläketoimintaa harjoittavan ETA-vakuutusyhtiön tiedonantovelvoitteet

Lisäeläketoimintaa harjoittavan ETA-vakuutusyhtiön on kohtuullisin väliajoin saatettava lisäeläke-etuihin oikeutetuille vakuutetuille sekä tarvittaessa heidän edustajillensa tiedoksi voimassa olevat vakuutusehdot, joista käy ilmi lisäeläke-etujen laajuus, lisäeläke-etujen saamiseen liittyvät edellytykset ja valintamahdollisuudet sekä kohtuullisen ajan kuluessa olennaiset tiedot vakuutusehtoihin tehdyistä muutoksista.

ETA-vakuutusyhtiön on annettava vakuutetuille vuosittain selvitys taloudellisesta tilanteestaan lisäeläketoiminnan osalta.

Kunkin eläkkeensaajan on saatava eläkkeelle jäädessään tai muiden etuuksien eräytyessä yksityiskohtaiset tiedot niistä eläke- ja muista etuuksista, joihin hän on oikeutettu. Lisäksi kunkin eläkkeensaajan sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava kohtuullisen ajan kuluessa tieto vakuutusehtoihin tehdyistä olennaisista muutoksista.

13 d §

Lisäeläketoimintaa harjoittavan ETA-vakuutusyhtiön pyynnöstä toimitettavat tiedot

Vakuutettujen ja eläkkeensaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava pyynnöstä lisäeläketoimintaa harjoittavan ETA-vakuutusyhtiön lisäeläketoimintaa koskeva:

1) tilinpäätös ja vuosikertomus ja, jos ETA-vakuutusyhtiö vastaa useammasta kuin yhdestä lisäeläkejärjestelmästä, kunkin lisäeläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus; ja

2) sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys.

Vakuutettujen on saatava pyynnöstä lisäeläketoimintaa harjoittavalta ETA-vakuutusyhtiöltä yksityiskohtaiset tiedot:

1) eläke-etuuksien tavoitetasosta;

2) etuuksien tasosta vakuutussuhteen päättyessä;

3) mahdollisista sijoitusvaihtoehtoista ja kulloisestakin sijoitussalkusta sekä riskiasemasta ja sijoituksiin liittyvistä kustannuksista, jos vakuutettu vastaa sijoitusriskistä; sekä

4) säännöistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen eläkelaitokseen siinä tapauksessa, että työsuhteen päättymisen johdosta vakuutussuhde päättyy.

13 e §

Lisäeläketoiminnan aloittaminen

ETA-vakuutusyhtiö voi aloittaa lisäeläketoiminnan harjoittamisen Suomessa, kun ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö on saanut kotivaltionsa vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta tiedon 13 b §:ssä tarkoitetuista ehdoista, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Vakuutusvalvontavirasto vastaanotti 13 a §:ssä tarkoitettut tiedot ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta.

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle lisäeläketoimintaan sovellettavan työ- ja sosiaalilainsäädännön vaatimusten ja tiedonantösäännösten merkittävistä muutoksista, jos ne voivat vaikuttaa ETA-vakuutusyhtiön Suomessa hoitamaan eläkejärjestelmään.

14 a §

Ulkomaisten ETA-vakuutusyhtiöiden lisäeläketoiminnan valvonta

Vakuutusvalvontavirasto valvoo, että lisäeläketoimintaa harjoittava ETA-vakuutusyhtiö noudattaa Suomessa harjoittamansa toiminnan osalta 13 b §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittua sosiaali- ja työlainsäädäntöä sekä 13 b §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittuja tiedonantösäännöksiä. Jos Vakuutusvalvontavirasto havaitsee, että ETA-vakuutusyhtiö ei noudata edellä mainittuja säännöksiä, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle. Vakuutusvalvontavirasto harjoittaa valvontaa yhteistyössä ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen kanssa.

15 §

Kotivaltion viranomaisen toimivalta Suomessa

Vakuutusvalvontavirasto voi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen pyynnöstä rajoittaa ETA-vakuutusyhtiön oikeutta käyttää luottolaitostoinnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitettujen luottolaitosten, sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettujen rahastoyhtiöiden ja yhteissijoitusyritysten, sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (579/1996) tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyhtiölaissa tarkoitettujen henkivakuutusyhtiöiden hallussa olevia ETA-vakuutusyhtiön lisäeläketoimintaa koskevia varoja tai kieltää yhtiöltä varojen käytön kokonaan, jos ETA-vakuutusyhtiö ei ole kotivaltionsa valvontaviranomaisen mukaan muodostanut riittävää koko liiketoimintansa käsittävää vakuutusteknistä vastuuvetä tai sen varat ovat riittämättömät kattamaan vakuutusteknisen vastuuvetän taikka ETA-vakuutusyhtiö ei enää täytä lakisääteisiä omia varoja koskevia vaatimuksia.

17 §

Pakkokeinot

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle huomautuksen, kehottaa yhtiötä korjaamaan asian määräjassa tai kieltää yhtiötä jatkamasta sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos yhtiö ei noudata lakia tai ministeriön taikka Vakuutusvalvontaviraston tämän lain taikka poliisitoimesta vastaavan ministeriön rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) nojalla antamia säännöksiä, jos yhtiö on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja tai jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä taikka jos yhtiö ei ole lisäeläketoiminnassa noudattanut 13 b §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja työ- ja sosiaalilainsäädännön säännöksiä.

Jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön koti-

valtion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja yhtiö jatkaa virheellistä menettelyään, Vakuutusvalvontavirasto voi ilmoitettuaan asiasta yhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle asettaa uhkasakon antamansa kehotuksen tai kiellon noudattamisen tehostamiseksi, kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta yhtiön Suomessa olevaa omaisuutta, kieltää yhtiötä suorittamasta vakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille tai kieltää yhtiötä antamasta Suomessa uusia vakuutuksia, kunnes asia on korjattu. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön edustuston sijaintipaikan lääninhallitus tai, jollei yhtiöllä ole edustustoa Suomessa, Etelä-Suomen lääninhallitus. Vakuutusvalvontavirasto voi lisäksi kieltää ETA-vakuutusyhtiötä jatkamasta lisäeläkkeiden markkinointia tai lisäeläketoimintaansa Suomessa ja erityisen painavista syistä kieltää yhtiön toiminnan Suomessa kokonaan.

70 §

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä pidettävä rekisteri

Vakuutusvalvontavirasto pitää rekisteriä Suomessa toimivista ulkomaisista vakuutusyhtiöistä. Rekisteriin merkitään:

6) kolmannen maan vakuutusyhtiölle Suomessa myönnetyn toimiluvan peruuttaminen ja rajoittaminen, sen syy ja ajankohta;

7) ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle sen kotivaltiossa myönnetyn toimiluvan peruuttamisen ajankohta; sekä

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

8) ETA-vakuutusyhtiön Suomessa harjoittama lisäeläketoiminta.

75 §

Vakuutusyhtiön lukuun toimiminen Suomessa

Jos Vakuutusvalvontavirastolla on syytä otaksua, että joku harjoittaa ulkomaisen vakuutusyhtiön lukuun Suomessa tässä laissa tarkoitettua toimintaa tekemättä 7, 10 ja 13 a §:ssä tarkoitettua ilmoitusta tai ilman 18 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimilupaa, viraston on hankittava siitä selvitystä ja tarvittaessa kehotettava asianomaista määrääjässä tekemään 7, 10 tai 13 a §:ssä tarkoitettu ilmoitus, hakemaan toimilupaa, muuttamaan toimintaansa viraston ilmoittamalla tavalla tai lopettamaan toimintansa.

76 §

Vakuutusliikkeen luvaton harjoittaminen

Joka

1) ulkomaisen vakuutusyhtiön lukuun harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa tekemättä 7 tai 10 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta tai ilman 18 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimilupaa taikka 22 a tai 57 §:n vastaisesti taikka harjoittaa lisäeläketoimintaa tekemättä 13 a §:ssä tarkoitettua ilmoitusta tai

on tuomittava siten kuin vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusliikkeen luvattomasta harjoittamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2006.

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 394

Verohallituksen päätös

Cidron International Oy:n verottamisesta Konserniverokeskuksessa

Annettu Helsingissä 5 päivänä toukokuuta 2006

Verohallitus on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 13 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 637/1997, määrännyt Konserniverokeskuksen toimivaltaiseksi verovirastoksi Cidron International -nimisen yrityksen verotuksessa 4.2.2005 lukien.

Helsingissä 5 päivänä toukokuuta 2006

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Niklas Finne

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 391—394, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904